

Epist. Bla. Pavla k Titovi Kap. III.

z dobrotivosti Boží strze kúpel druhého rození. 7. II. Napomíná, aby každý z nás
 uli, narodil se kajícní, v každého márného učení. 9. III. Nežte,
 rjeb privolává tytelu, a vsických pozdravuje. 12.

G. Cretenfes.
 H. i. magistra
 I. con.
 L. ledere con
 vityo

I. Napomíná, aby každý z nás a křesťanům a věřícím byli
 slova jeho poslouchali, aby každému skutku dobrému hotový byli.
 2. aby žádného láním neobrážali: aby svadlivý nebyli, ale sro-
 mý, který by ufazovali vsicku tičnost a vsickým lidom.
 3. Nebo sme byli v mý něčej nemůdry, newěrný, blůdij, za-
 dostám služej, a vseligačným rozlošám, v zlošti, a nenávisťi božny
 jeden druhému zavýstliny.
 4. Ale když se ufázala Dobrotivost, a Človečenství: Spasíte

M. odio digni
 T. in Natis.
 Dni ad Eda
 Mill. & in
 Gra. ejud.
 N. Supr. 2. 11.
 O. gres. pbi
 Cantopia i
 amor. in fu
 mines
 P. 2. Tim. 1. 9.
 Q. sc. opera
 R. intendere

la našho Doba:
 5. než: skutku spravedlnosti, které sme my čimli, ale mede
 svého milosrdenství, spasy nás strze kúpel druhého zrozená, a obno-
 wena Ducha smateho, a
 6. kterébo mysl na nás božne strze Ježíše křista Spasitele
 našho: y abysme ospravedlneny z milosti jeho, jediti byli mede uffána
 zivota věčného.*
 8. Měrná gest rec: a ebecm, abys ty ginstých o tješto recal
 potvrzoval, aby na dobre skutki pečlivost myjali: ty, který věra v
 Doba. Nebo tyto skutki su dobre, a užitčné lidom.

S. 1. Tim. 1. 4.
 & 4. 7.
 2. Tim. 2. 23.
 T. se lege syn
 liban.
 V. ut pote le
 quens pro
 pnd judic.

II. 9. Ale něčimněž: otázel, a přednášaná Rodím, a swadi, y požá-
 del o Dátonu: varug se; nebo su neuzitečné, a márné.
 10. Človeka kajíckého po jedněm, a po druhém stráfaní wa-
 rug se. 11. to věd, je podvráceny gest ten, který takový gest, a bresty,
 fčiz gest z vlastním sudem odsúden.
 12. Sčiz gest z tebe poslem Artemana, aneb Tychyta, pospichaj
 k mne přigiti do Nýtopoli: nebo tam sem zaumynil přejmónati.
 13. Žena, v Dátoně umělébo, y Apollo starostlivě výprowod
 aby v něčem nedostatku nemeli.
 14. A neub se uca, y našy v dobrých skutcích predel věsti k =
 potřebným věcám: aby nebyjali neuzitečný.

X. pauperily.

15. Pozdravugú teba vscey, který su semnú: pozdrav tječ
 který nás milugú v mři. Buď milost Boží swama vsickým. Amen

Epistola
 Sv. Pavla Apostola
 k
 Filemonovi
 Kapitola I.

A. ob. Xrid.
 B. grae coope
 ranti
 C. uxori File
 monis
 D. Xtiáne.

I. Apost. Filemonovi lásku, a vřru pochvaluge, 7. II. Snejzma služebný
 fa naspát mu poslá, a cbrál, y jeho winnu na seba bere, žádá aby
 ho mel, žebý mu poslouchal v rozbáslonání Evangelium Sv. 10.
 I. Pavel vězen křista Ježíše, a Tymotheus bratr: Filemonovi
 milemu, a pomocníku našemu
 2. J Appie: sestře: a naj miléjšej, y Archyppovi spolu: to
 warijsmi našemu, a Gifwe, která gest v domě tvém.
 3. Buď milost nám, a pokoj od Doba Sca našho, a Pana Ježíše

Epist. Bl. Pawla k. Tilemonovi Kap. I.

I. 4. Sefugem Dobu mému, fdiž na teba vzdický pamatám v mojí listbách mých,

5. slošyie o lásce tvég, a o mri sterú máš v kánu Ježíši, v k. roščím smátim:

6. aby spolčenost mri tvég zjávná bývala v poznání fdiž Sébo skutku Dobrého, který gest mezi nama v křistu Ježíši.

7. Nebo sem měl velikú radost a potěšení v lásce tvég: takže čyrema smátých občerstvili se škrze teba bratre.

8. Pre to velké suffari magicy v křistu Ježíši, abych tebe roz fájal to, čo k potrebe přináleží.

9. pre lásku mřal rádnieg teba prošim, poněvadž šj tafomý gáfo Pavel starý, a věil y věžen Ježíše křista

10. prošim teba za syna mého, kterého sem splodil v věžení šjma.

11. který tebe někdy užitečný byl, ale věil y mne y tebe užitečný gest,

12. kterého sem naspát poslal tebe. Ale ty bo, gáfo čyrema mé, přigmi;

13. kterého sem já byl chtěl při sebe zadržati, aby mi na místo teba poslužoval v věžení, které trpim pre Evangelium;

14. ale bez vědomá tvého nechtěl sem nic činiti, žeby Dobro šeni tvé nebjvalo gáfožto z niemřaku, ale z Dobrég vůli.

15. Nebo ásnad proto odesel od teba na krátký čas, abyš bo na věky přigal:

16. Guž ne gáfo služebníka, ale za služebníka nág miléggšybo bratra, nág mřég mne, a folito mřég tebe, y vědél telaz y v kánu.

17. Protož, gely mňa máš za tovaryšá, přigmi bo gáfo mňa:

18. a gely volaco ublížil tebe, aneb volaco služeni gest to mne přigmi;

19. Já Pavel písal sem svú ruku: já zaplatim, abych nepo vědél tebe, že y ty seba samého služeni šj mi;

20. tak bratre. Já věžmem užitel šteba v kánu: Občerstvi čyrema mé v křistu.

21. Uffari magicy v poslušnosti tvég písal sem tebe: fdiž mřim, že y nad to, čo pomřdam, učinim.

22. A též, y bospodu mi čyštág: neb uffam škrze vaše modlitbi, že ja namračenat budu vám.

23. Pozdravuge teba Epafras spolu věžen mřug v křistu Ježíši.

24. Marek, Aristarchus, Demas, y Lukáš pomocnjci moji.

25. Buď milost kána našybo Ježíše křista švama mřice

E. manifesta.

F. refocillata sunt.

G. convenit.

H. i. Senec.

I. converti ad fidem.

L. alludit ad nomen onc. ámi, grov. ágnif. utile.

M. g. d. mibi dilectissimú.

N. Sententia.

O. Beneficiú.

P. Breve tpus.

Q. Corporali servitis.

R. in Religione.

S. aufugiendo furtivú & sebi tñd quó in me transfer.

T. capia ex te fructú.

X. Donatú in.

Epistola
Sv. Pawla Apóstola
k. Tilemonovi.
Kapitola I.

I. Starému šafonu škrze ángeli danemu že ja novy přednášá škrze křista věrného šjma. Nebo y křistu bodnieggšy gest od ángelú, který gub přimřuge počatím křistu mřim, y počatím.